

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 marca 1991 r.

Nr 25

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE

102 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 lutego 1991 r. w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania terminu spłaty należności sądowych 353

OBWIESZCZENIE

103 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 marca 1991 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze 354

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 lutego 1991 r.

w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania terminu spłaty należności sądowych,

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110, z 1982 r. Nr 31, poz. 215 i z 1991 r. Nr 22, poz. 93) oraz art. 175 § 2 i art. 212 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy następujących należności Skarbu Państwa:

- 1) nie uiszczonych kosztów sądowych orzeczonych w postępowaniu cywilnym i karnym oraz nie uiszczonych grzywien orzeczonych w postępowaniu cywilnym — w zakresie umarzania, rozkładania na raty i odraczania terminu spłaty,
- 2) nie uiszczonych grzywien w wysokości do 500.000 zł i pieniężnych kar porządkowych orzeczonych w postępowaniu karnym — w zakresie ich umarzania,

— zwanych dalej „należnościami sądowymi”.

§ 2. 1. Zapłata należności sądowych, o których mowa w § 1 pkt 1, może być na wniosek dłużnika rozłożona na raty lub spłata ich odroczone na okres do dwóch lat, a w wyjątkowych wypadkach na okres do trzech lat, jeżeli natychmiastowe ściągnięcie tych należności byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami lub groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami.

2. Niezapłacenie którejkolwiek raty w terminie powoduje natychmiastową wymagalność pozostałej części należności.

3. Rozłożenie na raty lub odroczenie terminu spłaty może być cofnięte w razie stwierdzenia, że uiszczenie należności sądowych może nastąpić we wcześniejszym terminie.

4. Zapłata sumy niższej niż 50.000 zł nie może być rozłożona na raty.

§ 3. Należności sądowe mogą być umorzone na wniosek dłużnika w części lub w całości, jeżeli wykaże należycie, że ze względu na swoją sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów nie jest w stanie ich uiścić, a ściągnięcie należności pociągnęłoby dla dłużnika lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki.

§ 4. Należności sądowe mogą być umorzone z urzędu w części lub w całości, jeżeli:

- 1) egzekucja ich była bezskuteczna i ponowne jej wszczęcie w czasie późniejszym byłoby bezcelowe,
- 2) wszczęcie egzekucji okazało się niemożliwe albo byłoby bezcelowe wobec stwierdzenia, że suma uzyskana z egzekucji nie pokryłaby kosztów egzekucyjnych.

§ 5. 1. O rozłożeniu na raty i odroczeniu terminu spłaty należności sądowych orzeczonych w postępowaniu przed sądami powszechnymi, sądami wojskowymi oraz przed Sądem Najwyższym, z wyjątkiej Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, rozstrzyga ostatecznie prezes lub szef sądu właściwego do ściągnięcia należności.

2. O umorzeniu należności sądowych orzeczonych w postępowaniu przed sądami powszechnymi rozstrzyga ostatecznie:

- 1) jeżeli należność nie wynosi więcej niż 1.000.000 zł — prezes sądu właściwego do ściągnięcia należności,
- 2) jeżeli należność przewyższa 1.000.000 zł, lecz nie wynosi więcej niż 10.000.000 zł — prezes sądu wojewódzkiego,

3) jeżeli należność przewyższa 10.000.000 zł — Minister Sprawiedliwości.

3. Przewidziane w ust. 1 i 2 uprawnienia prezesa sądu wojewódzkiego przysługują również kierownikowi ośrodka zamiejscowego tego sądu, uprawnienia zaś prezesa sądu rejonowego — przewodniczącemu wydziału zamiejscowego sądu rejonowego.

4. O umorzeniu należności sądowych orzeczonych w postępowaniu przed sądami wojskowymi rozstrzyga ostatecznie:

- 1) jeżeli należność nie wynosi więcej niż 10.000.000 zł — szef sądu właściwego do ściągania należności,
- 2) jeżeli należność przewyższa 10.000.000 zł — Prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego.

§ 6. O rozłożeniu na raty, odroczeniu i umorzeniu należności orzeczonych w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym decyduje Prezes tego Sądu.

§ 7. 1. Wnioski o rozłożenie na raty, odroczenie terminu spłaty lub umorzenie należności sądowych wnosi się do prezesa lub szefa sądu właściwego do ściągnięcia należności.

2. W razie wystąpienia okoliczności dających podstawę do wszczęcia postępowania o umorzenie należności sądowych z urzędu, prezes lub szef sądu, jeżeli sam nie jest uprawniony do wydania zarządzenia, przedstawia wniosek wraz z uzasadnieniem organowi właściwemu.

3. Po rozpoznaniu wniosku o rozłożenie na raty, odroczenie lub umorzenie należności sądowych, prezes lub szef sądu wydaje stosowne zarządzenie w sprawie.

§ 8. Prezes lub szef sądu, jeżeli nie jest sam uprawniony do rozstrzygnięcia wniosku, przekazuje go wraz ze swoją opinią właściwemu organowi.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1970 r. w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania należności sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 265, z 1975 r. Nr 2, poz. 7, z 1983 r. Nr 33, poz. 158 i z 1985 r. Nr 48, poz. 254).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*

103

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 marca 1991 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.

1. Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 20, poz. 121) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. Nr 31, poz. 138), z uwzględnieniem:

- 1) zmian wprowadzonych:
 - a) ustawą z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wyagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24),
 - b) ustawą z dnia 29 grudnia 1989 r. o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 75, poz. 444),
 - c) ustawą z dnia 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 20, poz. 121),
 - d) ustawą z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz. U. Nr 89, poz. 517),
- 2) zmian wynikających z następujących przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu:
 - a) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518 oraz z 1991 r. Nr 4, poz. 18),
 - b) ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123),

c) ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253 i Nr 92, poz. 541)

i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 111—115 i 120 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 31, poz. 138) w brzmieniu:

„Art. 111. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1977 r. Nr 23, poz. 101) w art. 48 wyrazy „oficerowie śledczy” zastępuje się wyrazem „asesorzy”, a wyrazy „oficera śledczego” — wyrazem „asesora”.

Art. 112. W Kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 578 w § 1 wyrazy „oficer śledczy prokuratury” zastępuje się wyrazami „asesor wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury”,